

Didaktický test

- Nástroj systematického zisťovania výsledkov výuky
- Obsahuje prvky, ktoré je možné využiť aj v pedagogickom výskume

Druhy didaktických testov

- A) Didaktické testy podľa meranej charakteristiky výkonu
1. Test rýchlosti
 - Jednoduché úlohy
 - Čím viac položiek, tým lepšie skóre
 2. Test úrovne
 - Nezohľadňuje sa časové hľadisko
 - Zoradené úlohy od najjednoduchšej po najzložitejšiu
 - Koniec vtedy, keď respondent nie je schopný riešiť ďalšiu úlohu

Druhy didaktických testov

B) Didaktické testy podľa dokonalosti prípravy testu a jeho vybavenia

1. Štandardizované – vymedzené podmienky, postupy. Príručky pre testovanie spolu s testami

- Štádia overovania
- Celoplošné testovanie
- Opakované merania

Druhy didaktických testov

2. Neštandardizované

- účelové, tvoria ich učitelia
- Overenie výuky za určité obdobie

3. Kvázištandardizované

- Viazu sa na určitý typ školy, miesto (okres, kraj)
- Slúžia najmä na výskumné účely
- Predvýskum, menší výskumný súbor ako štandardizované
- porovnávanie

Druhy didaktických testov

C) Podľa obsahového zamerania

1. Monotematické – zamerané na jedno téma

2. Polytematické - tematické okruhy jedného predmetu

- Otázky z rôznych predmetov

Druhy testových úloh

Úlohy s voľnými odpoveďami

- Zapísanie vo forme vety

2 typy: otvorená široká úloha – napr.
vysvetlenie, popis

- Ťažké na vyhodnotenie

Otvorená úloha so stručnou odpoveďou –
doplňovacie a produkčné

Druhy testových úloh

2. Uzavretá odpoveď

Dichotomické – dve možnosti odpovedí

Úlohy s výberom odpovedí

Prirad'ovacie úlohy

Usporiadavacie úlohy

Druhy testových úloh

3. Grafické a konštrukčné úlohy

Grafické vychádzajú z obrázkov alebo tabuliek, do ktorých žiaci umiestňujú chýbajúce názvy, odborné termíny, faktografické údaje, ktoré alebo usporadúvajú, klasifikujú, alebo ich podľa požiadavky zadania tvoria, zostavujú či rátajú podľa naučených postupov.

Konštrukčným úlohám možno prirátať aj pestrú paletu úloh, v ktorých sa od žiaka vyžaduje triediť a zaradovať pojmy do tabuliek a grafov

Postup pri konštrukcii didaktického testu

1. krok: Vymedzenie účelu testu.
2. krok: Vymedzenie rámcového obsahu DT.
3. krok: Príprava testovej špecifikácie.
4. krok: Určenie formy úloh a vytvorenie banky úloh.
5. krok: Určenie testovacieho času.
6. krok: Určenie počtu úloh DT.
7. krok: Určenie formy testu a počet variantov DT.
8. krok: Návrh predbežnej podoby testu a pilotovanie úloh.
9. krok: Určenie spôsobu skórovania a klasifikácie.
10. krok: Posúdenie testu kompetentným odborníkom.
11. krok: Predbežné overenie testu.
12. krok: Finálna úprava testu a jeho foriem.

Skórovanie a klasifikácia didaktických testov

- Úlohy sa neznámujú, ale bodujú – skórovanie
- Skóre DT – celkový počet bodov

Skórovanie pri otvorených úlohách –
zložené skórovanie

Každý krok riešenia je ohodnotený jedným
bodom

Skórovanie a klasifikácia didaktických testov

Skórovanie pri uzavretých úlohách

Správna odpoveď – 1 bod

Nesprávna odpoveď – 0 bodov

Skórovanie pri polouzavretých úlohách

- obdobné ako v predošlom prípade

Spracovanie didaktických testov

Kvalitatívna analýza – rozbor jednotlivých úloh

- Určenie najčastejších chýb
- Kategorizácia na chyby hlavné a vedľajšie

Hlavné chyby – spôsobené neporozumením a nepochopením

Vedľajšie chyby – prehliadnutie, drobné nepresnosti

Spracovanie didaktických testov

Kvantitatívna analýza

Relatívna úspešnosť - podiel úspešných riešiteľov zo všetkých respondentov

Skóre – bodovanie, súčet bodov, ktorý žiak dosiahol

Ďalšie možnosti spracovania

Primeranosť času

Určenie podozrivých úloh – menej ako 20 %
veľmi ťažké úlohy

- Viac ako 80 % - veľmi ľahké úlohy

Validita výskumného nástroja

Schopnosť výskumného nástroja zisťovať to, čo bolo zamýšľané zisťovať.

Vyjadrenie o platnosti výskumného nástroja.

Rozlišujeme niekoľko druhov validity a im zodpovedajúce spôsoby jej určovania.

Validita výskumného nástroja

Konštruktová validita - konštrukt je určitá ľudská črta alebo vlastnosť.

Konštruktová validita sa zisťuje niekoľkými spôsobmi:

1. Hodnotenie výskumného nástroja expertmi.
2. Porovnanie výsledkov daného nástroja s podobným nástrojom.
3. Použitie faktorovej analýzy.

Validita výskumného nástroja

Obsahová validita

Vyjadrenie, či obsah výskumného nástroja zodpovedá tomu, čo budete zisťovať.

Obsahová validita testu sa zisťuje expertným posúdením. Expertmi sú skúsení učitelia, metodici, inšpektori, autori učebnice a pod.

Validita výskumného nástroja

Súbežná validita

vyjadruje, aký tesný je vzťah medzi výsledkami zistenými pomocou daného nástroja a určitým kritériom. Kritériom je určitý štandard, norma, výkon.

Reliabilita výskumného nástroja

= presnosť a spoľahlivosť výskumného nástroja

Tri základné faktory, ktoré ovplyvňujú reliabilitu:

1. Rozsah výskumného nástroja.
2. Homogenita výskumného nástroja.
3. Obtiažnosť úloh.

Reliabilita výskumného nástroja

Zisťovanie reliability:

1. Opakovanie administrácie výskumného nástroja.
2. Rozpolovanie výskumného nástroja.
3. Odhad vnútornej konzistencie výskumného nástroja (Kuder-Richardson, Cronbachovo alfa, dvaja hodnotitelia (inter-rater reliability)).

Reliabilita výskumného nástroja

1. Opakovanie administrácie výskumného nástroja

Nazýva sa aj test – retest

Výskumný nástroj sa zadá 2x tým istým respondentom s časovým odstupom

Následne sa vypočíta miera zhody

Reliabilita výskumného nástroja

1. Opakovanie administrácie výskumného nástroja

Miera zhody sa vyjadruje korelačným koeficientom (minimálne $r = 0,70$)

Dĺžka časového odstupu – krátky -> zapamätanie odstupu

dlhý -> vlastnosť sa môže zmeniť

cca 3 – 4 týždne

Reliabilita výskumného nástroja

2. Rozpolovanie výskumného nástroja

Administrácia len 1x

Test sa rozdelí na dve polovice – párne a nepárne položky

Vzájomná korelácia

Reliabilita výskumného nástroja

3. Odhad vnútornej konzistencie

Vzorec Kudera a Richardsona č. 21

- Len pre dichotomické položky

$$KR_{21} = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{AP(K-AP)}{K S^2} \right]$$

K – počet položiek výskumného nástroja

AP – aritmetický priemer výsledkov

S² – druhá mocnina smerodajnej odchýlky

Reliabilita výskumného nástroja

3. Odhad vnútornej konzistencie

Cronbachovo alfa

Ak nie sú dichotomické

Výpočet štatistickej softvéty

Obvykle hraničná hodnota $\alpha = 0,70$

Pri nových výskumných nástrojoch $\alpha = 0,60$

Experiment

- je špeciálna situácia na testovanie hypotéz
- ako jediná z výskumných metód vie dokázať **kauzálne dôsledky**

Iné výskumné metódy – len vzájomné vzťahy javov, nemôžeme však s istotou potvrdiť, že tieto vzťahy sú kauzálne.

Experiment

- na zistenie efektívnosti edukačného pôsobenia (vzdelávacieho programu, intervencie, tréningu, učebnice a pod.).
- pozorovanie, dotazník, interview... - tieto výskumné metódy slúžia na opis edukačnej reality, prípadne aj na opis jej zmeny, ale nie na zistenie jej efektívnosti.
- je nevyhnutnou výskumnou metódou pri zavádzaní edukačných zmien a inovácií a uskutočňovaní transformácií alebo reforiem

Experiment

- je komplexná výskumná metóda
- používa aj iné výskumné metódy na získanie údajov o subjektoch experimentu – test, dotazník, pozorovanie, škálovanie, sociometria atď. na zistenie charakteristiky subjektov – a to **pred i po skončení experimentu**
- pri takomto výskume sa používa skupina výskumných metód, ktoré sú rámcované experimentom

Kauzalita

jav A → dôsledok D

- nový liek → vyliečenie (vyliečenie nastalo vplyvom lieku)
- športový tréning → rekord (rekord nastal vplyvom športového tréningu)
- zvýšenie motivácie žiaka učiť sa → lepšie učebné výsledky (lepšie učebné výsledky vznikli vplyvom zvýšenia motivácie)

Podmienky kauzality

1. Jav (príčina) musí predchádzať jeho dôsledkom.
- jav A musí existovať pred dôsledkom D

„Intenzívne sledovanie akčných televíznych filmov zvyšuje frekvenciu agresívneho správania adolescentov.“

Podmienky kauzality

2. Jav a dôsledok musia spolu kovariovať

- tak ako sa mení jav, mení sa aj jeho dôsledok

*„Čím viac zhliadnutých agresívnych filmov,
tým viac násilného správania u detí.“*

Podmienky kauzality

3. Žiadne alternatívne vysvetlenie zmien inými príčinami

„Vylúčiť pôsobenie iných premenných (javov), ktoré môžu spôsobiť zvýšené agresívne správanie detí (únava, zlá známka, hádka).“

Nezávislá a závislá premenná

Nezávislá premenná – jav (príčina), s ktorým sa manipuluje a spôsobuje dôsledok.

Závislá premenná – dôsledok vplyvu nezávislej premennej.

Výskumník manipuluje s nezávisle premennou a zisťuje, aký to má dôsledok na závisle premennú.

Príklady premenných

nezávisle premenná	→	závisle premenná
nový liek	→	vyliečenie
akčné filmy	→	agresívne správanie
neformálne vzdelávanie	→	lepšie učebné výsledky

Manipulácia s nezávislou premennou

1. najskôr manipulovať s nezávislou premennou
2. nestačí meniť len úrovne nezávislej premennej, ale merať aj hodnoty závislej premennej
3. odstrániť potencionálny vplyv vonkajších „škodlivých“ premenných

Manipulácia s nezávislou premennou

Manipulácia s nezávislou premennou nie je problematická (intenzita osvetlenia; frekvencia pochvál, obtiažnosť testu).

Problematická manipulácia je v určitých prípadoch (pohlavie, vek,...). Zvýšená pozornosť venovaná vplyvu nežiaducich premenných.

Interná validita

Predpoklad pre hodnovernosť záverov.

Vyjadruje stupeň do akej miery experiment nedovoľuje iné vysvetlenie, ako to, ktoré vychádza zo skúmanej hypotézy.

Náhodnosť a homogenita sú odpovede na elimináciu problémov s internou validitou.

Existencia možných mechanizmov porušenia internej validity.

Externá validita

Prenositeľnosť výsledkov na iné situácie.

Zovšeobecnenie záverov na iné prípady.

Maximalizácia internej validity – práca v umelých podmienkach.

Je to stupeň, do akej miery výsledky zostanú v platnosti pri zmenených podmienkach.

Externá validita

Dve kategórie

1. Populačná validita – zaujíma sa o pokusné jednotky vo výskume.

Faktory:

- a) Populácia v experimente – je možné preniesť výsledky z pokusu s 16-ročnými stredoškólákmi na všetkých stredoškólákov?
- b) Interakcia – pôsobenie medzi nezávislou premennou a osobnostnými charakteristikami. Výsledok vyjde validný pre získanú vzorku. Bude validný pre deti z mesta, ak vzorkou boli mestské deti?

Externá validita

2. Ekologická validita – zaujíma sa o ostatné stránky pokusu: čo sa robilo, kto to vykonával, ako a kedy.

Keby sa štúdia vykonávala v inom prostredí, keby sa použil iný test a pokus trval kratšiu dobu, boli by výsledky podobné?

Faktory týkajúce sa ekologickej validity

1. Definícia konštruktov, závislej a nezávislej premennej – špecifické definície konštruktov a premenných. Vnímanie pojmov inak subjektmi aj výskumníkmi
2. Hawthornský efekt – subjekty vedia, že sú súčasťou výskumu, tak sa správajú inak

Faktory týkajúce sa ekologickej validity

3. Efekt novosti – šetrenie je tak zaujímavé pre respondentov, že môžu vzniknúť výsledky, ktoré by po uvedení do praxe neboli tak preukazné
4. Efekt rivalryity – ak sa kontrolná skupina cíti „oklamaná“ a poškodenie sa snaží nahradiť zvýšeným úsilím
5. Efekt experimentátora – respondenti sa snažia prispôbiť očakávaniu experimentátora

Faktory týkajúce sa ekologickej validity

6. Interakcia medzi dobou merania a šetrením – hodnota výsledkov je závislá na dobe merania. Napr. určité meranie je možné previesť na začiatku alebo na konci školského roka. Bude mať doba pokusu vplyv na výsledky?

Meranie závislej premennej

Meranie je neproblémové – počet správnych odpovedí, názory, trvanie odpovede.

Problémom býva stanovenie citlivosti výskumného nástroja.

Efekt podlahy

Efekt stropu

Existencia dvoch skupín subjektov

Experimentálna ↔ Kontrolná skupina

Účinnosť edukačného pôsobenia (vyučovacej metódy), môžete tak urobiť len vtedy, keď jej fungovanie porovnáte s fungovaním iného edukačného pôsobenia.

Existencia dvoch skupín subjektov

Experimentálna skupina – má nasadený nový prvok.

Kontrolná skupina - pracuje iným spôsobom.

Skupiny pracujú za rovnakých časových, materiálnych a ďalších podmienok.

Existencia dvoch skupín subjektov

Podmienku existencie kontrolnej skupiny nie je možné v pedagogickom výskume obísť. Preto i účinnosť, efektívnosť, frekvencia, kvalita a iné vlastnosti, ktoré sa viažu na nezávisle premennú, sa musia vždy vyjadrovať v **druhom stupni prídavného mena alebo príslovky**.

Teda:

- A je účinnejšie ako B
- A je efektívnejšie ako B
- A je frekventovanejšie ako B
- A je kvalitnejšie ako B

Prirodzene, podľa teoretických predpokladov výskumníka, je možné zvoliť inú polaritu vzťahu:

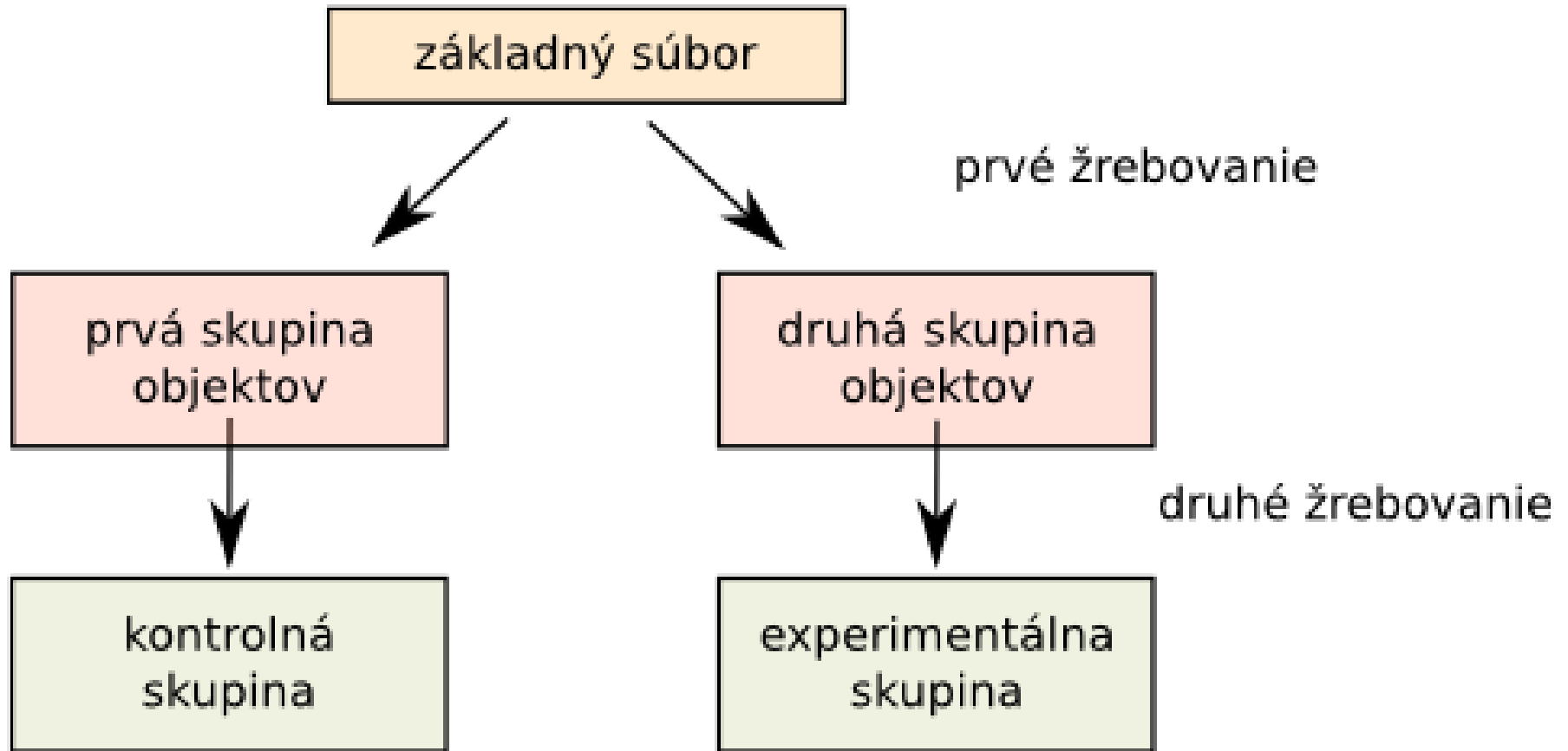
- A je menej účinné ako B
- A je menej efektívne ako B
- A je menej frekventované ako B
- A je menej kvalitné ako B

Vyrovnanosť experimentálnej a kontrolnej skupiny

Rovnocenné v ukazovateľoch, ktoré môžu ovplyvniť závisle premennú.

Na začiatku experimentu potrebujete mať rovnaké (presnejšie približne rovnaké) skupiny subjektov v oboch skupinách, aby ste na konci experimentu získali nerovnaké skupiny subjektov. Hodnoty experimentálnej a kontrolnej skupiny budú nerovnaké v závisle premennej vplyvom experimentálneho pôsobenia.

Spôsob zostavenia rovnocenných skupín

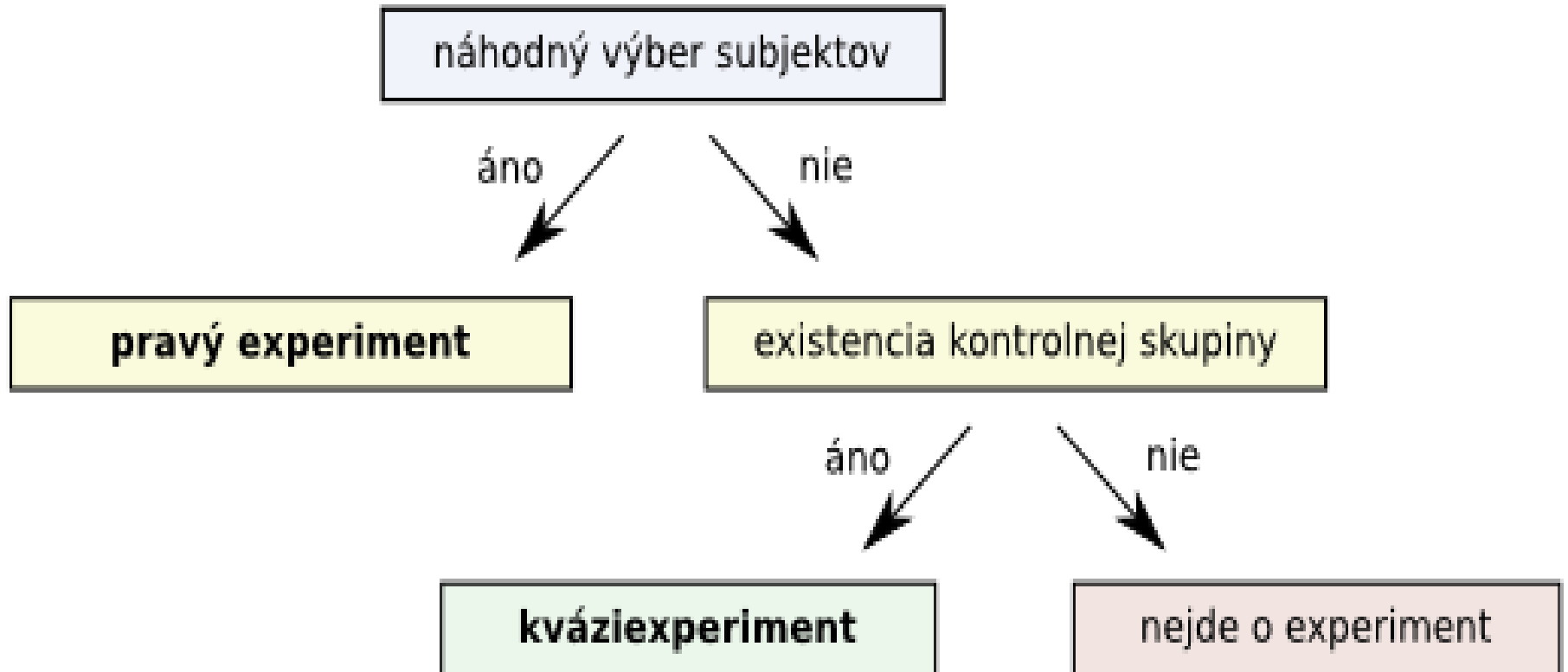
Rozsah experimentálnej a kontrolnej skupiny

Dostatočne veľký.

Skupiny majú byť také veľké, aby sa výsledky dali zovšeobecňovať na daný výberový súbor, z ktorého sa subjekti vybrali.

Obidve skupiny by mali byť približne **rovnako veľké.**

Kváziexperiment

Nenáhodný výber subjektov

- podľa kľúčových charakteristík, ktoré môžu ovplyvniť závisle premennú. Napr. vek, ročník štúdia, pohlavie, IQ, prospech, motivácia, záujmy, doterajšie vedomosti, bydlisko, charakteristiky domova a pod.
- čo najviac podobných kľúčových charakteristík
- výber subjektov sa uskutočňuje na začiatku experimentu

Vstupné meranie

Zistenie nakoľko sú experimentálna a kontrolná skupina podobné.

Okrem testu napríklad škálovanie, dotazník, štruktúrované pozorovanie, sociogram a pod.

Zadávané sú v rovnakom čase a za rovnakých podmienok u oboch skupín.

Meranie závislej premennej - posttest

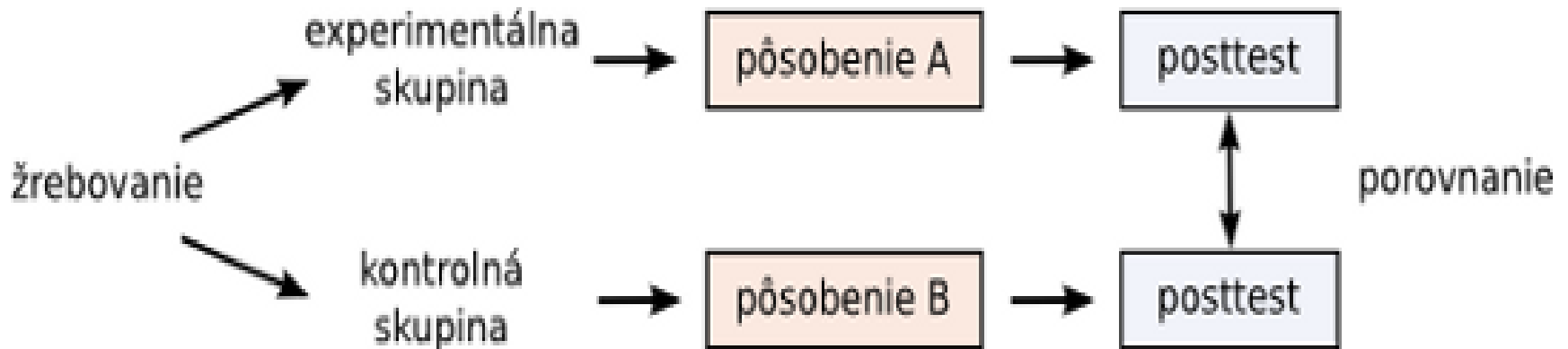
Zistenie vlastností subjektov na konci experimentu.

Rozdiel medzi výsledkami v preteste a postteste na konci experimentu v každej zo skupín.

Zisťuje sa ním vplyv nezávislej premennej na závislú.

Vyjadrenie výsledkov experimentu

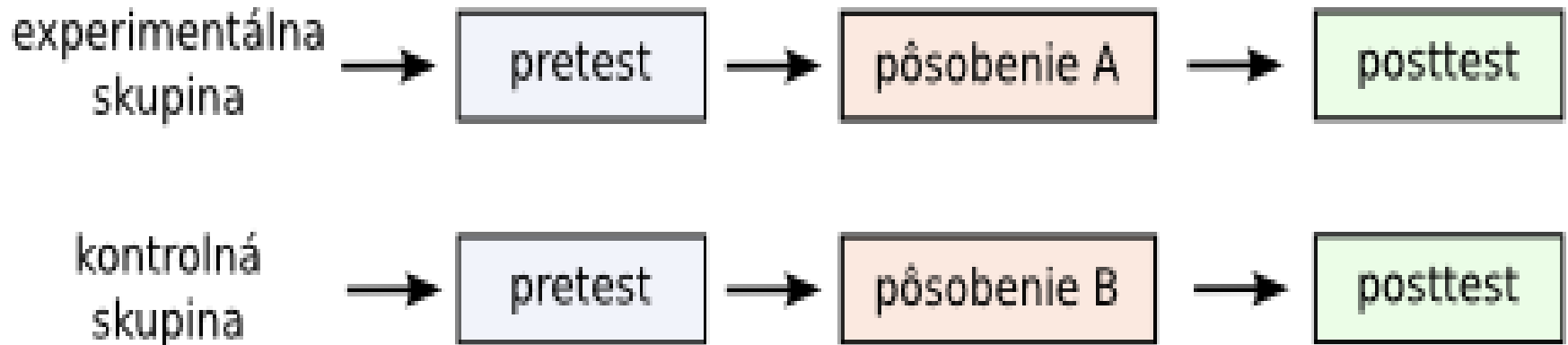
Náhodne vybraté subjekty.

Zistiť štatisticky významný rozdiel medzi experimentálnou a kontrolnou skupinou.

Vyjadrenie výsledkov experimentu

Nenáhodne vybraté subjekty.

Rozdiel medzi pretestom a posttestom u experimentálnej a kontrolnej skupiny.

Krátkodobé a dlhodobé efekty experimentu

Efekt nezávislej premennej je zväčša skúmaný bezprostredne skončení experimentu.

Retenčný test – efekt je skúmaný s odstupom času, až niekoľko mesiacov po skončení experimentu.

Typológia vonkajších premenných

1. História – spoľahlivosť kauzálnych záverov je ohrozená paralelnými udalosťami.

Čím dlhší čas medzi meraniami uplynie, tým je väčšia možnosť vplyvu iných udalostí resp. okolností.

Udalosti môžu byť rôzne – zmena prostredia, zmena správania,...

Typológia vonkajších premenných

2 . Prirodzený vývoj – zmena v závislej premennej nemusí nastať ako dôsledok pôsobenia nezávislej.

Efekt prirodzeného vývoja, biologického a psychického zrenia – nesúvis s nezávislou premennou.

Napr.: Zrenie CNS, zmeny súvisiace s vekom, adaptácia na nové podmienky.

Typológia vonkajších premenných

3. Neekvivalentnosť skupín

Porovnávanie jabĺk s hruškami.

Príklad – jednu skupinu vedie aprobovaný učiteľ a druhú neaprobovaný.

Typológia vonkajších premenných

4. Efekt merania - nezámerný vplyv pretestu na posttest. Respondenti si zapamätajú svoje odpovede v preteste a zopakujú ich v postteste.

Používať alternatívne nástroje.

Typológia vonkajších premenných

5. **Experimentálna mortalita** – nechcený úbytok osôb v priebehu experimentu.

Úbytok môže byť znak, že s experimentom nie je niečo v poriadku.

Pr.: Terapia osôb – 50 subjektov – nová liečebná metóda – trvanie 1 rok. V priebehu experimentu odíde 35. na koci terapie u zvyšných zistí zlepšenie stavu. Bol by zdravotný stav zlepšený, keby ostali všetky?

Typológia vonkajších premenných

6. **Reaktivita pokusných osôb** – zmeny nespôsobuje nezávislá premenná, ale očakávanie pokusných osôb.

Experimentátori sa snažia odstrániť vplyv premennej zahmlením skutočného zámeru experimentu.

Pr.: terapeut (známa osoba) vs. terapeut (neznáma osoba). Úspešnosť liečenia u prvého terapeuta 100 % u druhého 70 %. Uzdravenie mohla by len viera, nie skutočný zásah terapeuta.

Typológia vonkajších premenných

7. Očakávanie zo strany experimentátora

Experimentátor môže navádzať respondentov k správaniu určitého typu.

Pr.: Pri postteste môže experimentátor navádzať na správne odpovede u experimentálnej skupiny rôznymi nápovedami (odkašlanie si,...).

Typológia vonkajších premenných

8. Diferencovaný výber subjektov -
niektorí respondenti boli vybratí tak, že
majú výhodnejšie vlastnosti než zvyšok
subjektov – majú napr. vyššiu motiváciu.

Pr.: Dobrovoľný experiment – nedostatok
subjektov – boli pribraní, ktorým za účasť
sľúbil kredit navyše. Motivácia bola u
oboch skupín iná.

Metódy kontroly vonkajších premenných

1. Eliminácia – vylúčenie premennej z experimentu.

Niektoré premenné nie je možné eliminovať – vek, motivácia, predchádzajúce vedomosti.

Pr.: vzťah medzi veľkosťou písma a rýchlosťou čítania – umiestnenie subjektov do izolovanej miestnosti.

Metódy kontroly vonkajších premenných

2. **Stabilizácia** – ak nedokážeme premenné eliminovať snažíme sa ich udržať počas celej doby na rovnakej úrovni.

Pr.: na čítanie môže mať vplyv aj farba papiera, či intenzita osvetlenia. Všetky papiere budú biele, intenzita bude rovnaká, font bude rovnaký.

Metódy kontroly vonkajších premenných

3. Znáhodňovanie a vyrovnávanie

Zistené rozdiely môžu nastať nerovnakými skupinami, nie vplyvom nezávislej premennej.

Respondenti v oboch skupinách musia byť vyrovnaní.

Znáhodňovanie – väčšia pravdepodobnosť rovnocennosti skupín.

Metódy kontroly vonkajších premenných

3. Znáhodňovanie

Pr.: Vzťah medzi pochvalou a výkonom.

1. Riešenie úloh – 2. jedna skupina pochválená, druhá nie – 3. Riešenie úloh.

Rozdiely nemusia byť zapríčinené len pochvalami, ale aj nevyrovnanosťou skupín.

Metódy kontroly vonkajších premenných

4. Transformácia vonkajšej premennej na nezávislú

Potenciálne škodlivú premennú namiesto eliminácie zahrnieme do experimentu.

Pr.: vzťah medzi výkonom a typov pochvál.
Inteligencia bola braná ako rušivá premenná.

Pozorovanie

- objektívne, zámerné, cieľavedomé, plánovité a systematické zaznamenávanie vlastností a znakov pozorovaných subjektov a objektov

Predmety pozorovania: osoby a predmety, s ktorými osoby pracujú

Pozorovanie

Zložky pozorovania

1. Stanovenie cieľa pozorovania
2. Určenie predmetu pozorovania
3. Vypracovanie plánu pozorovania
4. Spôsob pozorovania

Neštruktúrované (neformálne) pozorovanie

- Bez vopred pripraveného systému alebo schémy
- Málo informácií o respondentoch
- Cieľ – vytvorenie hypotéz – ich overenie pomocou formálneho pozorovania
- Otvorené, pružné
- „predskokan“ formálneho pozorovania

Štruktúrované (formálne) pozorovanie

- realita sa rozdelí (štruktúruje) na menšie javy, ktoré sa presne pozorujú, zaznamenávajú a vyhodnocujú.
- Používanie pri činnostiach, ktoré prebiehajú organizovane, nie spontánne

Priame pozorovanie

- Pozorovateľ sleduje osobne dianie v triede
- Čo najmenšie rušenie skúmaných osôb
- Vplyv na správanie žiakov aj učiteľov
- Vysvetlenie prítomnosti, stretávanie sa so subjektmi výskumu pred samotným pozorovaním
- Zachytávanie skúmaných znakov okamžite
- Zachytenie reálnej atmosféry
- Časový stres, nepresnosť získaných dát

Nepriame pozorovanie

- Priebeh činností je zachytený na určitý typ záznamu (videozáznam, audiozáznam, písomný protokol)
- nevýhoda: nezachytenie reálnej atmosféry
- Výhody: prevažujú nad nevýhodami

Opakovanie nahrávky, vystrihnutie určitých situácií, zastavenie deje, viac výskumníkov,...

Etapy pozorovania

1. Príprava pozorovania – stanovenie cieľa, osôb, situácií, predmetov, spôsobu pozorovania
2. Samotné pozorovanie – vnímanie predmetov, osôb, činností a zaznamenávanie
3. Vyhodnotenie – spracovanie, roztriedenie, usporiadanie, analyzovanie a interpretovanie

Vyhodnocovanie

- Sleduje sa výskyt a dĺžka javu

Kódovanie: intervalové a prirodzené

Intervalové - Vopred definované intervaly – 3-sekundové (príliš krátke), ďalšie 5-, 10-, 30-sekundové (dlhšie už nemajú význam)

- Interval sa nesmie meniť
- Častejšie pri priamom pozorovaní
- Pozorovateľ urobí symbol „čiarku“, ak zbadá pozorovaný jav

Vyhodnocovanie

Prirodzené

- Používanéjšie
- Zadanie kódu pri zbadaní znaku
- Častejšie sa využíva pri nepriamom pozorovaní

Interview

- vedecká metóda, ktorá je vopred naplánovaná. Je to asymetrická situácia, t.j. výskumník vedie rozhovor a kladie otázky a respondent na ne odpovedá. Odpovede si výskumník zaznamenáva a neskôr ich vyhodnotí.

Druhy interview

1. Priame interview – osobné stretnutie výskumníka s respondentom
2. Telefonické interview – bez priameho kontaktu
3. Online interview – prostredníctvom virtuálnej reality
4. Individuálne interview – len s jednou osobou
5. Skupinové interview – výskumník + viac osôb (4 až 6)

Druhy interview

6. Štruktúrované interview - otázky a ich poradie sú vopred určené. Všetci respondenti dostanú rovnaké otázky v rovnakom poradí
7. Neštruktúrované interview - výskumník má vopred pripravené len jednotlivé okruhy problémov, otázky tvorí v priebehu rozhovoru podľa situácie a reakcií respondenta
8. Pološtruktúrované interview - prechodný typ medzi štruktúrovaným a neštruktúrovaným interview. Časť otázok je pripravená vopred, ale ich poradie sa môže meniť podľa priebehu rozhovoru. Výskumník môže v priebehu interview utvoriť nové otázky, prípadne niektoré vynechať

Typy otázok v interview

1. Zatvorené - jednoznačná odpoveď v rámci ponúkaných alternatív

Výhoda: ľahké vyhodnotenie

Nevýhoda: nepodrobné odpovede

2. Otvorené – voľná odpoveď

Výhoda: podrobné a rozsiahle odpovede

Nevýhoda: náročné vyhodncovanie

Validita interview

Vplyv faktorov na validitu:

1. Beznárovosť respondententa
2. Sociálne žiaduce odpovede
3. Neúprimnosť respondententa
4. Odpovede ovplyvnené prítomnosťou tretej osoby
5. Súhlasné odpovede